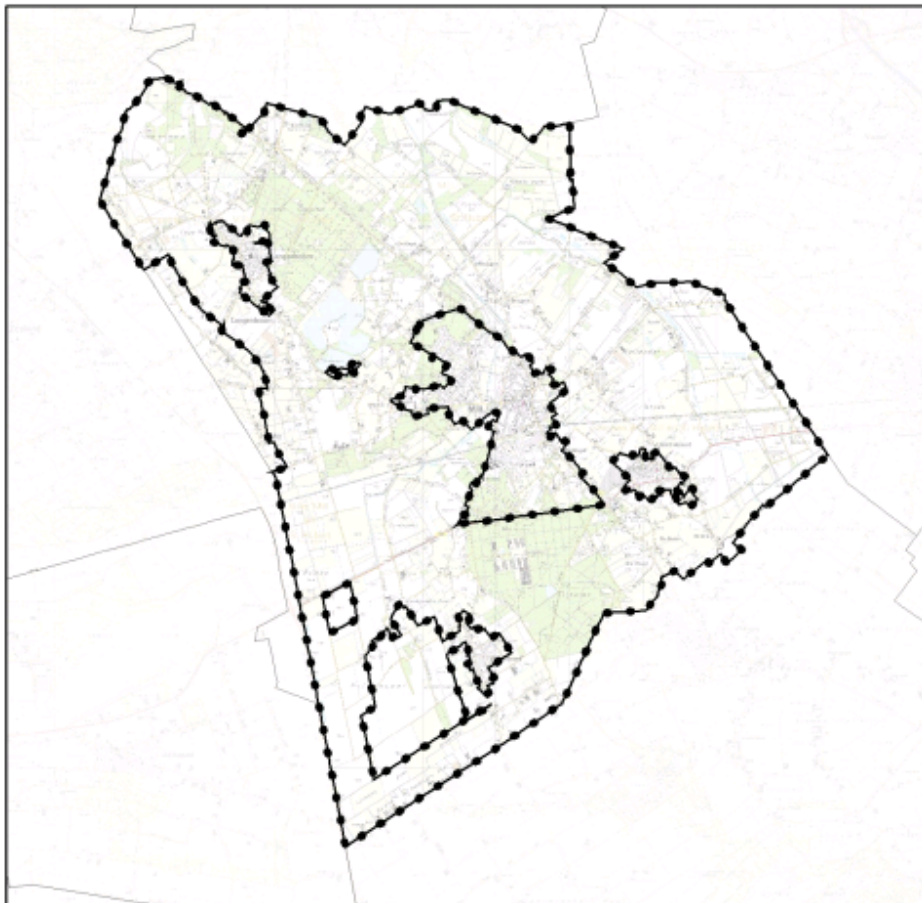

Notitie Reikwijdte en Detailniveau

Plan-MER voor het Bestemmingsplan Buitengebied Gemeente Mill en Sint Hubert

**RMB Cuijk
10 juni 2011
Kenmerk 70720094**

Inhoud

1. Inleiding	3
1.1 Algemeen	3
1.2 Aanleiding	3
1.3 Plan-MER	4
1.4 Opbouw Notitie Reikwijdte en Detailniveau	5
2. Plan/voornemen	6
2.1 Bestemmingsplan Buitengebied.....	6
2.2 Wat wordt geregeld? Wat maakt bestemmingsplan mogelijk?	7
3. Beleidskaders	8
3.1 Algemeen	8
3.2 Ruimtelijke kaders	8
3.3 Milieukaders.....	12
4. Plan-MER	17
4.1 Algemeen	17
4.2 Eisen plan-MER	17
4.3 Huidige situatie	17
4.4 Autonome situatie	17
4.5 Plan	18
4.6 Alternatieven	18
5. Reikwijdte	19
5.1 Begrenzing plangebied.....	19
5.2 Wat is plan-m.e.r. plichtig en waarom?.....	20
6. Detailniveau	22
6.1 Beschrijving detailniveau van onderzoek en beschrijving milieuaspecten	22
6.2 Uitgangspunten voor de autonome situatie	26
6.3 Uitgangspunten voor het plan	27
6.4 Uitgangspunten voor de alternatieven.....	28
7. Procedure en planning	29
7.1 Procedure plan-m.e.r.	29
7.2 Publicatie en raadpleging	30
7.3 Inspraak.....	30
7.4 Globale planning vervolg	30

1. INLEIDING

1.1 Algemeen

De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen in het noordoosten van de provincie Noord-Brabant en ligt tussen de buurgemeenten Cuijk, Grave Landerd, Uden en Sint Anthonis. De gemeente telt circa 11.000 inwoners en heeft een oppervlakte van 5100 hectare. De gemeente bestaat uit vier kernen, Mill, Sint Hubert, Langenboom en Wilbertoord en heeft verder een landelijk karakter.

1.2 Aanleiding

De gemeente Mill en Sint Hubert bereidt momenteel een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied voor. De gemeente wil het geldende Bestemmingsplan Buitengebied 1998 graag actualiseren en digitaliseren.

Het huidige plan dient te worden herzien op grond van het Reconstructieplan Peel en Maas, de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening, alsmede de Verordening Ruimte van de provincie Noord-Brabant. Op onderdelen dient de inhoud van deze plannen te worden doorvertaald in een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied. Verder spelen er nog diverse andere beleidsmatige en feitelijke ontwikkelingen die vragen om een herziening van het bestemmingsplan. Tot slot is een Herziening van het bestemmingsplan nog wenselijk op grond van de nieuwe Wet Ruimtelijke Ordening (Wro) waarin er vanuit gegaan wordt dat een bestemmingsplan elke tien jaar wordt herzien.

Met het nieuwe bestemmingsplan beschikt de gemeente straks weer over een actueel en samenhangend beleidskader voor het buitengebied.

Voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied geldt de plicht voor het opstellen van een milieueffectrapport (plan-MER). Op grond van artikel 7.2 en 7.2a Wet milieubeheer geldt deze plicht namelijk voor wettelijk of bestuursrechtelijk verplichte plannen:

- die het kader vormen voor toekomstige besluit-m.e.r. plichtige of besluit-m.e.r. beoordelings-plichtige activiteiten en/of,
- waarvoor een passende beoordeling nodig is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

Binnen de gemeente bevinden zich op dit moment (intensieve) veehouderijen die in verband met hun omvang m.e.r. plichtig of beoordelingplichtig zijn. Ook binnen het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied blijft de aanwezigheid van deze bedrijven mogelijk. Verder sluit het nieuwe bestemmingsplan niet uit dat veehouderijen doorontwikkelen naar een omvang die m.e.r. plichtig of beoordelingplichtig is. Op grond van de mogelijkheden die in het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied aan veehouderijen worden geboden, is het doorlopen van een plan-m.e.r. daarom verplicht.

Een passende beoordeling in het kader van de Natuurbeschermingswet kan aan de orde zijn indien het nieuwe bestemmingsplan, direct of indirect, significant negatieve effecten op een Natuurbeschermingswetgebieden mogelijk maakt.

Aangezien er binnen de gemeente, of op korte afstand van de gemeentegrens, geen Natuurbeschermingswetgebieden zijn gelegen, is directe aantasting of verstoring niet aan de orde. Het dichtstbijzijnde gebied ligt op 7 kilometer vanaf de gemeentegrens. Verdroging, verstoring of andere directe gevolgen als gevolg van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied zijn op deze afstanden niet te verwachten.

Toename van de ammoniakdepositie vanuit veehouderijbedrijven uit de gemeente Mill en Sint Hubert (indirecte effecten) zou op grond van het vigerende, maar ook het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied wel aan de orde kunnen zijn. Dit zou significant negatieve effecten op de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden op kunnen leveren. Door de provincie Noord-Brabant is echter in 2010 de Verordening Stikstof en Natura 2000 vastgesteld. De verordening is van toepassing op alle veehouderijbedrijven in de provincie Noord-Brabant en is gebaseerd op een convenant tussen de provincie Noord-Brabant, de provincie Limburg, de Brabantse Milieufederatie (BMF), de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (ZLTO), de Limburgse Land- en Tuinbouwbond (LLTB), de Stuurgroep Dynamisch Platteland (SDP), het Brabants Landschap, het Limburgs Landschap, Staatsbosbeheer en de Vereniging Natuurmonumenten. Middels de verordening is een balans gevonden tussen de bescherming van waardevolle natuur enerzijds en het behoud van ontwikkelingsmogelijkheden voor de agrarische sector anderzijds.

Uitvoering van de verordening leidt tot een daling van de uitstoot en depositie van ammoniak vanuit de veehouderij op Natuurbescheringswetgebieden. Hiervoor stelt de verordening onder andere extra emissiereducerende eisen aan alle nieuw te bouwen stallen, die verder gaan dan het landelijke Besluit Huisvesting. In die gevallen waar door uitbreiding van een veehouderij toch nog sprake zou zijn van een toename van de depositie van ammoniak op Natuurbescheringswetgebieden, dient saldering van ammoniak vanuit een provinciale depositiebank plaats te vinden. Hierbij wordt gesaldeer met ammoniak vanuit stoppende agrarische bedrijven. Per saldo kan er dan ook in die gevallen geen depositietoename plaatsvinden.

Omdat de toepassing van de Verordening Stikstof en Natura 2000 zorgt voor een daling van de ammoniakdepositie op Natuurbescheringswetgebieden, is een passende beoordeling op grond van de Natuurbescheringswet niet noodzakelijk. Op grond van dit onderdeel zou dus geen plan-m.e.r. hoeven te worden doorlopen.

Om in het vervolg van deze notitie onduidelijkheid over de te gebruiken formulering ten aanzien van de milieueffectenrapportage te voorkomen, zijn hieronder enkele definities opgenomen:

- m.e.r. = milieueffectrapportage (de procedure);
- MER = milieueffectrapport (het rapport);
- Plan-MER = MER voor globale plannen (bijvoorbeeld voor een bestemmingsplan);
- Plan-m.e.r. = m.e.r. voor globale plannen (bijvoorbeeld voor een bestemmingsplan);
- Besluit-MER = MER voor concrete projecten (bijvoorbeeld voor een individuele uitbreiding van een intensieve veehouderij).
- Besluit-m.e.r. = m.e.r. voor concrete projecten (bijvoorbeeld voor een individuele uitbreiding van een intensieve veehouderij).

1.3 Plan-MER

Doel plan-MER

Het plan-MER brengt in een vroeg stadium de mogelijke (milieu)gevolgen van een plan in beeld en vormt daarmee een duidelijk hulpmiddel in de besluitvorming. In dit geval worden de gevolgen die naar verwachting op kunnen treden door het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied in beeld gebracht.

Aan een plan-MER worden eisen gesteld die zijn vastgelegd in artikel 7.10 lid 1 van de Wet milieubeheer.

Doel Notitie Reikwijdte en Detailniveau

De eerste stappen in een plan-m.e.r. zijn de openbare bekendmaking en het opstellen van de Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Het doel van de notitie is om aan te geven hoe het plan-MER wordt opgesteld, welke onderdelen uit het bestemmingsplan worden onderzocht en een afbakening te geven van de daarbij te behandelen thema's (reikwijdte) en op welke wijze (detailniveau). Ook de afbakening van het gebied vormt hiervan een onderdeel.

Procedure

Het plan-MER en de hieraan voorafgaande Notitie Reikwijdte en Detailniveau worden opgesteld in nauw overleg met een ambtelijke vertegenwoordiging vanuit de secties Milieu en Ruimtelijke Ontwikkeling van de gemeente. Binnen de gemeente vindt regelmatig terugkoppeling plaats naar de verantwoordelijke wethouder. In hoofdstuk 7 van deze notitie wordt verder ingegaan op de procedure.

1.4 Opbouw Notitie Reikwijdte en Detailniveau

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op het Bestemmingsplan Buitengebied en wat hierin wordt geregeld. Hoofdstuk 3 gaat in op de beleidskaders waarmee rekening moet worden gehouden bij het vaststellen van het nieuwe bestemmingsplan. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 ingegaan op het plan-MER zelf, waarna in hoofdstuk 5 en 6 ingegaan wordt op de reikwijdte en het detailniveau. Tot slot komen in hoofdstuk 7 de procedure en de planning aan de orde.

2. PLAN/VOORNEMEN

2.1 Bestemmingsplan Buitengebied

Het doel van het Bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert is het bieden van een actueel, eenduidig, toegankelijk, uitvoerbaar en handhaafbaar planologisch - juridisch kader voor het buitengebied van de gemeente. Of simpel gezegd: Het mogelijk maken van gewenste ontwikkelingen en tegengaan van ongewenste ontwikkelingen.

Het kader is gericht op het beheer van bestaande kwaliteiten en functies en het faciliteren van nieuwe (kleinschalige) kwaliteiten en functies. Het doel is in de Nota van Uitgangspunten uitgewerkt in een hoofddoelstelling, subdoelen en uitgangspunten:

Hoofddoel

De hoofddoelstelling voor het bestemmingsplan buitengebied is:

Een adequaat bestemmingsplan met een goede regeling om de kwaliteiten en waarden te beschermen en waarbij voldoende flexibiliteit aanwezig is om (te verwachten) ontwikkelingen mogelijk te maken.

Subdoelen

De hoofddoelstelling is uitgewerkt in subdoelen:

- behoud en waar mogelijk versterking van de agrarische bedrijvigheid;
- behoud en waar mogelijk versterking van de ecologische verscheidenheid;
- behoud en waar mogelijk versterking van de landschappelijke identiteit en verscheidenheid;
- behoud van archeologische gebieden en cultuurhistorische structuren;
- behoud en waar mogelijk versterking van recreatiemogelijkheden en recreatief (mede)gebruik.

Uitgangspunten

Voor het bereiken van de subdoelen gelden de volgende uitgangspunten: scheiden dan wel verweven verschillende functies;

- voorkómen van een toename van niet agrarische functies in primair agrarisch gebied;
- behoud en waar mogelijk versterking van het landelijk karakter;
- behoud en ontwikkeling van landschaps- en natuurwaarden;
- het zoveel mogelijk vasthouden van gebiedseigen water, bereiken algemene waterkwaliteit;
- het zoveel mogelijk rekening houden met milieuzoneringen, bereiken algemene milieukwaliteit;
- ruimte bieden aan recreatief-toeristische ontwikkelingen.

2.2 Wat wordt geregeld? Wat maakt bestemmingsplan mogelijk?

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied richt zich op het treffen van een adequate juridisch planologische regeling voor de in het buitengebied van de gemeente aanwezige landbouwgronden, de bos- en natuurgebieden, agrarische bedrijven, de overige bedrijven in het buitengebied, ondernemingen gericht op recreatie en toerisme en op de burgers die in het buitengebied wonen.

Voor het opstellen van het plan-MER zijn vooral de veehouderijen van belang. Deze maken immers het bestemmingsplan ook m.e.r. plichtig. Het plan-MER richt zich daarom hoofdzakelijk op de mogelijke gevolgen van de ontwikkelingen die het nieuwe bestemmingsplan biedt aan de veehouderij. De overige genoemde onderdelen spelen voor de plan-m.e.r. nauwelijks een rol.

In het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert zijn volgens het huidige bestemmingsplan een groot aantal agrarische bouwblokken gelegen. Dit zijn bouwblokken voor intensieve veehouderijen (overwegend varkens en kippen), grondgebonden veebedrijven (meestal melkkoeien) en overige agrarische bedrijven (bijvoorbeeld akker- en tuinbouw en kassen). Door ontwikkelingen als gevolg van het reconstructieplan Peel en Maas en andere, autonome ontwikkelingen, zal het aantal agrarische bouwblokken in het nieuwe bestemmingsplan buitengebied aanmerkelijk minder zijn.

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied in combinatie met de Verordening Ruimte, de Wet milieubeheer, de WABO, de Wgv, de gemeentelijk geurverordening, de Wav, het Besluit Huisvesting en het Actieplan Ammoniak en Veehouderij, de Natuurbeschermingswet en de Verordening Stikstof en Natura 2000, de IPPC-richtlijn en de landelijke wet- en regelgeving op het gebied van dierwelzijn leiden tot bepaalde verwachtingen voor de agrarische bedrijven die in het nieuwe bestemmingsplan overblijven. De ontwikkelingsmogelijkheden van deze bedrijven worden in het plan-MER inzichtelijk gemaakt, inclusief de mogelijke gevolgen hiervan voor de omgeving.

3. BELEIDSKADERS

3.1 Algemeen

Bij het tot stand komen van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied moet de gemeente rekening houden met verschillende beleidskaders. Deze worden doorvertaald in het bestemmingsplan

3.2 Ruimtelijke kaders

De volgende ruimtelijke kaders worden meegenomen:

- Het Reconstructieplan Peel en Maas (Provincie Noord-Brabant, 2005);
- Correctieve herziening Reconstructieplan Peel en Maas (Provincie Noord-Brabant, 2008)
- Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (Provincie Noord-Brabant, 2010);
- De Verordening Ruimte fase 1 en 2 (Provincie Noord-Brabant, 2010);
- Concept Structuurvisie “In duurzaam perspectief” (Gemeente Mill en Sint Hubert, december 2010).

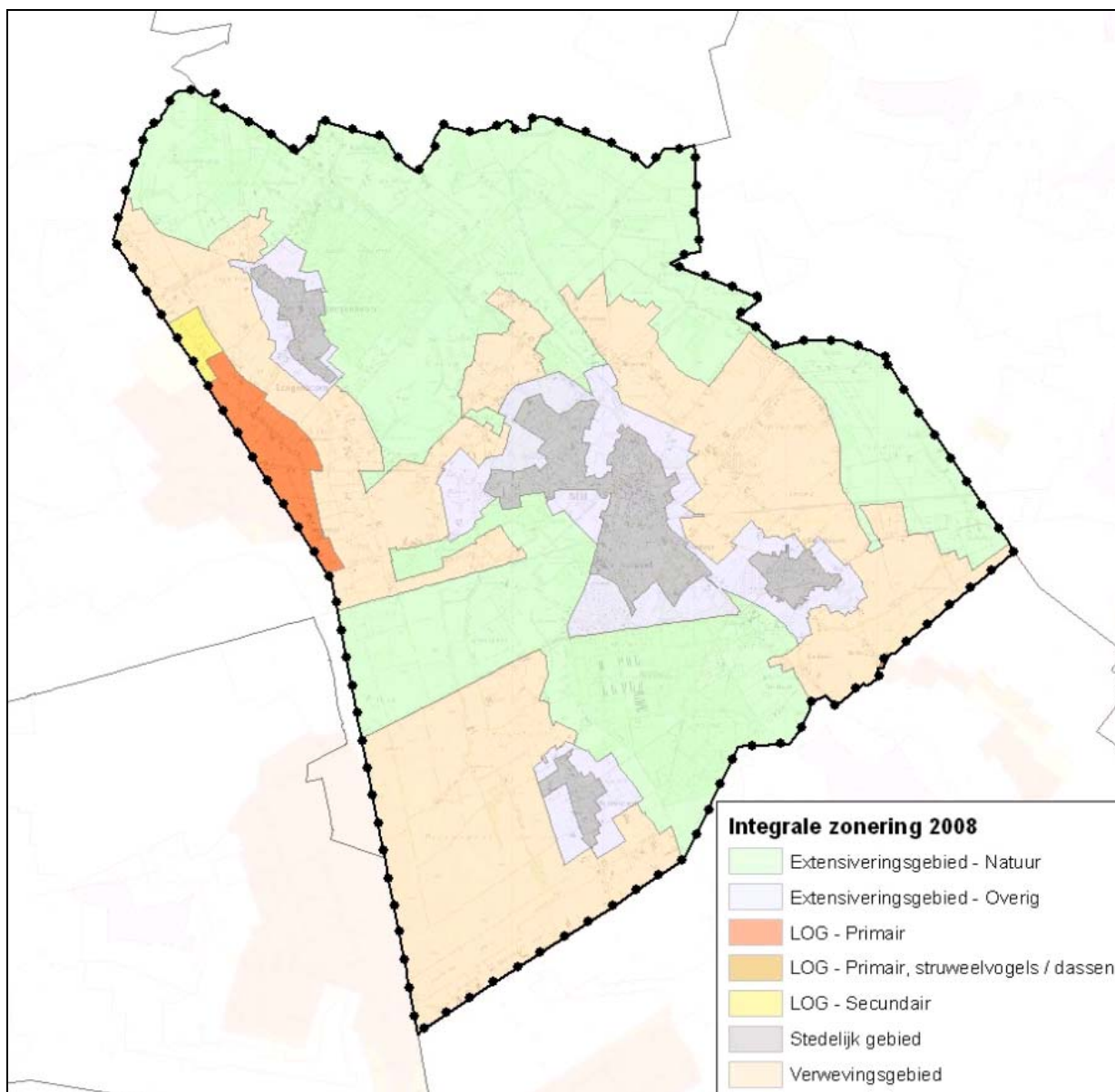
Reconstructieplan Peel en Maas

In 2005 heeft de provincie Noord-Brabant de reconstructieplannen vastgesteld voor zeven reconstructiegebieden in de provincie. De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen binnen reconstructiegebied Peel en Maas. In de plannen is een integrale zonering opgenomen. Vanuit het verleden is er namelijk vermenging ontstaan van de diverse bestemmingen agrarisch, wonen, recreatie en toerisme, alsmede bos en natuur. Middels de zonering wordt getracht de vermenging terug te dringen. Er wordt onderscheid gemaakt in de volgende zones:

- Extensiveringsgebieden;
- Verwevingsgebieden;
- Landbouwontwikkelingsgebieden (LOG).

In de reconstructieplannen wordt uitgegaan van een afwaartse beweging van intensieve veehouderijen vanuit extensiveringsgebieden rond kernen en natuur naar de landbouwontwikkelingsgebieden (alleen daar is nieuwvestiging mogelijk) en naar duurzame locaties in verwevingsgebied. Hierbij wordt onder een duurzame locatie verstaan, een vanuit milieu, gezondheid en ruimtelijk gezien geschikte locaties

In 2008 heeft een correctieve herziening van de reconstructieplannen plaatsgevonden. Deze heeft voor de gemeente Mill en Sint Hubert geen grote gevolgen gehad, behoudens de wijziging dat twee bedrijven aan de Hapseweg 3 (voorheen Middenweg 3) en de Achterdijk 110 in verwevingsgebied zijn komen liggen, waar zij in het oorspronkelijke reconstructieplan in extensiveringsgebied natuur lagen.

Kaart 1: Integrale zonering gemeente Mill en Sint Hubert

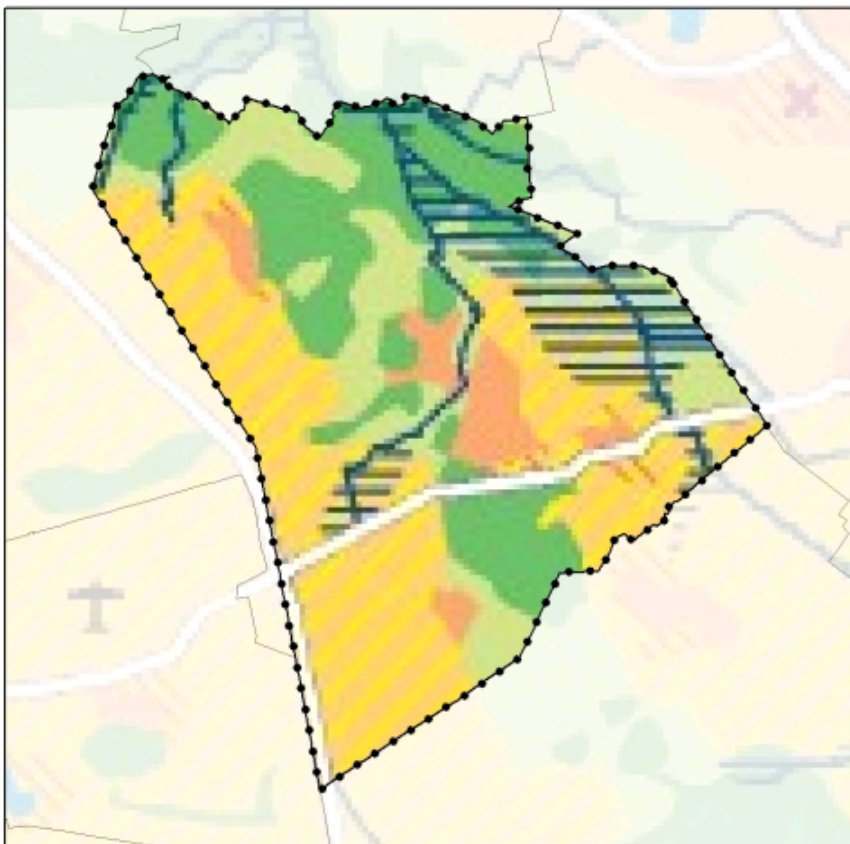
Het reconstructieplan en de zonering die hierin is opgenomen, kan worden beschouwd als provinciaal beleid, waarmee rekening gehouden moet worden bij het vaststellen van het nieuwe bestemmingsplan.

Structuurvisie Ruimtelijke Ordening

In de provinciale Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (oktober 2010) zijn voor de gemeente Mill en Sint Hubert (op basis van de aanwezige landschappelijke en natuurlijke waarden en de huidige functionele structuur) natuur, water en landbouw als toekomstige dragers opgenomen. De situering van deze dragers komt in hoge mate overeen met de huidige situering van de waterlopen (water), natuurgebieden (natuur) en gebieden waar sterke concentraties van landbouwbedrijven aanwezig zijn (landbouw). Eén van de negen gebiedsontwikkelingen die deel uitmaken van de Structuurvisie, is de 'Peelhorst', die deels samenvalt met het grondgebied van de gemeente Mill en Sint Hubert. De belangrijkste provinciale opgaven voor deze gebiedsontwikkeling zijn:

- De Ecologische Hoofdstructuur (EHS), inclusief ontsnippering;
- Watersysteemherstel;
- Project provinciaal landschap De Maashorst;
- Agrofood, inclusief koppelingen met energiewinning.

De ontwerpogave op het gebied van ruimtelijke kwaliteit richt zich op de bestaande cultuurhistorische waarden. Het grondgebied van de gemeente Mill en Sint Hubert is, van west naar oost gezien, onderdeel van maar liefst drie provinciale gebiedspaspoorten, die ook deel uitmaken van de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening: Peelkern, Peelrand en Maasvallei. De ambitie voor de Peelkern richt zich op het realiseren van een modern landgoed, waar landbouw, landschap, natuur en milieu een nieuw evenwicht hebben gevonden. Voor de Peelrand is de kleinschalige ontginning, als contramal van het landgoed De Peel, van belang. De ambitie voor de Maasvallei is te zorgen voor sterke kernen in een natuurlijke en cultuurhistorisch waardevolle omgeving.

Kaart 2: Uitsnede uit Structuurvisie provincie Noord-Brabant 2010

De Verordening Ruimte

In 2010 heeft de provincie Noord-Brabant fase 1 en 2 van de Verordening Ruimte vastgesteld. Enerzijds werd geconstateerd dat vanaf 2005 de afwaartse beweging van intensieve veehouderijen onvoldoende van de grond was gekomen doordat bedrijven in extensiveringsgebieden binnen de bepalingen uit de reconstructieplannen nog (teveel) konden uitbreiden. Anderzijds was er vanuit de bevolking in Brabant veel angst en ongerustheid ten aanzien van verwachte grootschalige ontwikkelingen in landbouwontwikkelingsgebieden (de zogenaamde megastallen of varkensflats). Daarom zijn de mogelijkheden uit de reconstructieplannen middels de verordening verder aangescherpt. De belangrijkste gevolgen van de verordening voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied en dus ook de plan-m.e.r. zijn:

- Geen ontwikkelingsmogelijkheden meer in extensiveringsgebied (slot op de muur);
- Beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden in verwevingsgebied tot een bouwblok van maximaal 1,5 ha (alleen op een duurzame locatie);
- Beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden in landbouwontwikkelingsgebieden tot een bouwblok van maximaal 1,5 ha. Met ontheffing van Gedeputeerde Staten van de provincie is eventueel uitbreiding mogelijk naar maximaal 2,5 ha. Op grond van de verordening is ook in een landbouwontwikkelingsgebied geen nieuwvestiging meer mogelijk;
- Voor alle drie gebieden geldt dat de stallen maximaal uit één bouwlaag mogen bestaan.

Concept Structuurvisie “In duurzaam perspectief”

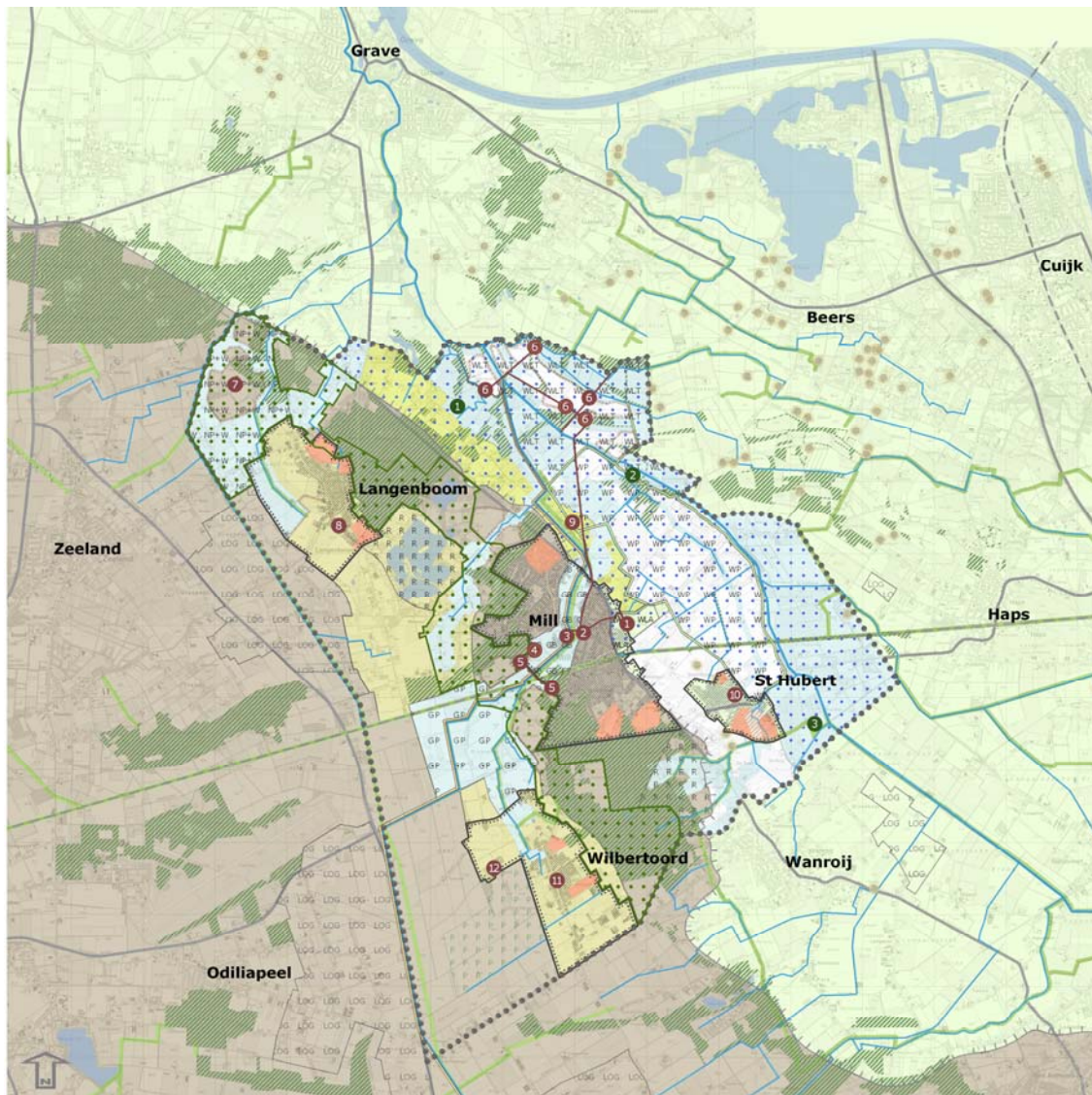
Deze structuurvisie, opgesteld voor de gemeente Mill en Sint Hubert, beoogt ruimte te bieden om gewenste en noodzakelijke ontwikkelingen in de toekomst op de juiste plek mogelijk te maken. In de structuurvisie is daarvoor de volgende missie geformuleerd:

‘De gemeente Mill en Sint Hubert wil zich ontwikkelen tot een eigentijdse en authentieke woon -, werk – en leefgemeente van hoogwaardige en duurzame kwaliteit, waar mensen thuis zijn in een gastvrije gemeenschap gelegen in een aangename landelijke en dorpse omgeving, die is geïnspireerd op de grote diversiteit aan natuur, landschap en cultuurhistorie.’

Het ruimtelijk casco van de Structuurvisie is opgebouwd van grof naar fijn:

- De ondergrond kent twee hoofdstructuren van zuid naar noord: ongeveer 2/3 aan de westkant is Peel(horst) en ongeveer 1/3 aan de oostkant is Maasterras (vallei).
- De ruimtelijke hoofdstructuur maakt hierboven vervolgens onderscheid in vier zones van west naar oost:
 - * Middenpeel (met LOG en Golfbaan als belangrijkste elementen);
 - * Peelkant (met de dorpslandschappen Langenboom en Wilbertoord en recreatieplas de Kuilen en de natuurontwikkelingen Zandvoort en Groespeel als belangrijkste elementen);
 - * Peelzoom (met de bossen, recreatiegebied de Hoef en Mill als belangrijkste elementen);
 - * Maasterras (met Sint Hubert, enkele landgoederen en de historische polder Hollanderbroek als belangrijkste elementen).
- Binnen de vier zones zijn deelgebieden aangewezen met bijzondere kwaliteiten en / of kenmerken waar specifieke ontwikkelingen kunnen plaatsvinden. Daarnaast zijn gave ensembles benoemd als hoogtepunten in het gebied.
- Door deze ruimtelijke hoofdstructuur speelt het watersysteem een belangrijke rol. Deze ligt, ruimtelijk gezien als verbindend element door alle zones.

Aan de structuurvisie wordt ook een uitvoeringsparagraaf per zone gekoppeld en een uitvoeringsstrategie.

Kaart 3: Concept structuurvisie "In duurzaam perspectief" december 2010

3.3 Milieukaders

Met de volgende milieukaders moet rekening worden gehouden in het kader van het Bestemmingsplan Buitengebied en dus ook het hieraan gekoppelde plan-MER:

- Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (WABO, 2010);
- Wet milieubeheer (1993);
- Wet Geurhinder en Veehouderij (Wgv, 2006);
- Verordening geurhinder en veehouderij (gemeente Mill en Sint Hubert 2007);
- Wet ammoniak en veehouderij (Wav, 2002);
- Besluit Huisvesting (2008) en Actieplan Ammoniak en Veehouderij (2010);
- Natuurbeschermingswet (1998);
- Verordening Stikstof en Natura 2000 (Provincie Noord-Brabant, 2010);
- IPPC-richtlijn.

WABO en Wm

De Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht en de Wet milieubeheer vormen randvoorwaarden voor de ontwikkelingsmogelijkheden van agrarische bedrijven in de gemeente. Deze wetgeving heeft over het algemeen geen directe gevolgen, maar is wel van belang in verband met de hieraan gekoppelde regelgeving die hieronder wordt behandeld.

Wgv

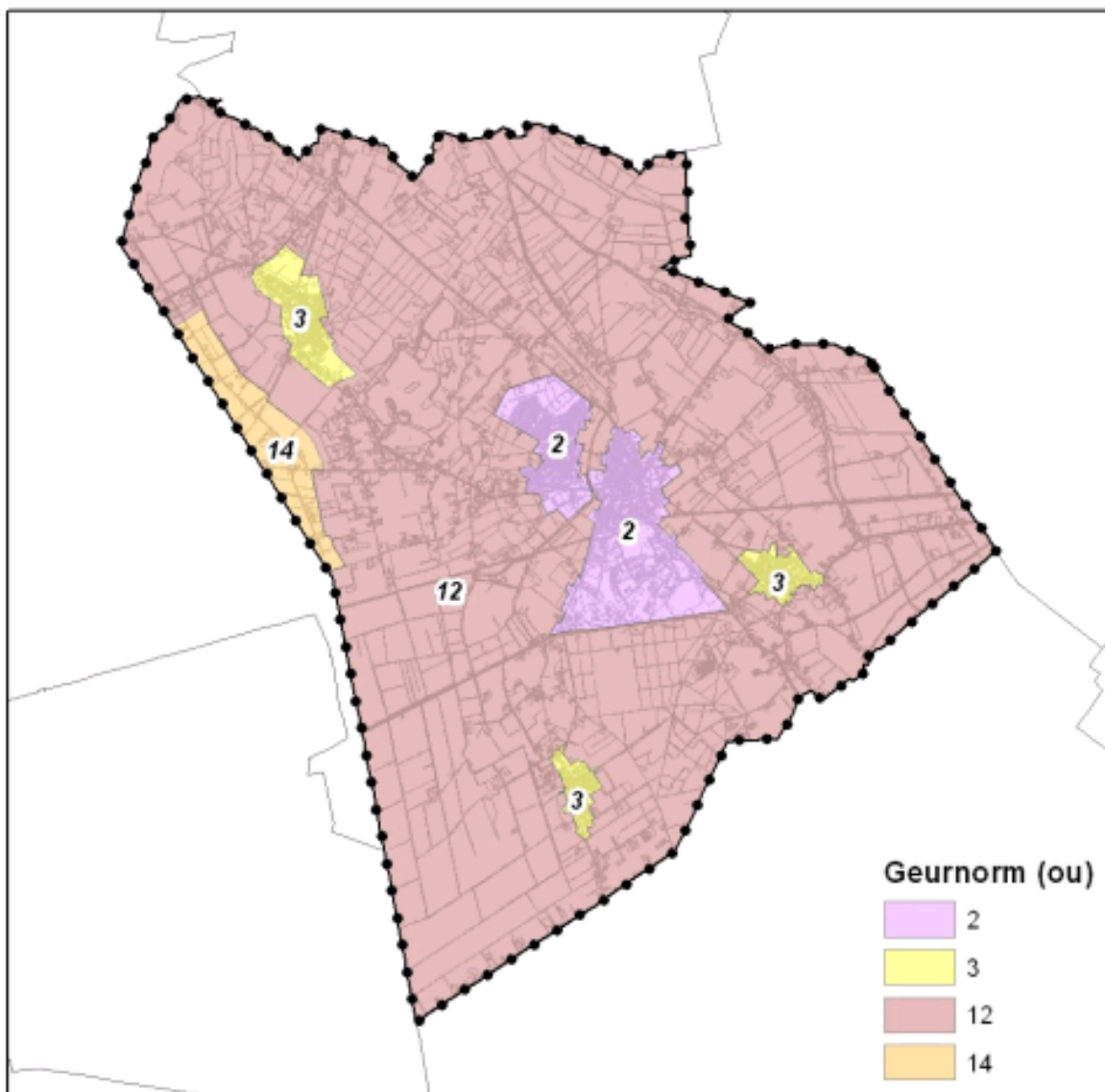
Bij de vergunningverlening voor veehouderijen, maar ook bij de beoordeling van ruimtelijke plannen moet rekening worden gehouden met eventuele geurhinder vanuit veehouderijbedrijven naar de omgeving. Toetsing vindt plaats op grond van de Wet geurhinder en veehouderij. De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen in concentratiegebied, waar de landelijke standaardnormen van maximaal 3 en 14 ou/m³ gelden voor geurgevoelige objecten (over het algemeen woningen) in respectievelijk bebouwde kom en het buitengebied.

Geurverordening

Op grond van de Wgv hebben gemeenten de bevoegdheid om eigen geurbeleid vast te stellen. Hierbij kunnen de standaardnormen plaatselijk worden aangescherpt, maar ook worden versoepeld. Op grond van een gebiedsvisie wordt beoordeeld of het noodzakelijk en mogelijk is om afwijkende geurnormen vast te stellen. Hierbij wordt rekening gehouden met de belangen van burgers en agrariërs.

Door de gemeenteraad is eind 2007 de Verordening geurhinder en veehouderij vastgesteld die voor de kern Mill en het buitengebied van de gemeente iets strenger is dan de landelijke normering. In de verordening zijn de volgende normen vastgesteld:

- Bebouwde kom Mill Norm 2 ou/m³;
- Bebouwde kom andere 3 kernen Norm 3 ou/m³;
- Buitengebied Norm 12 ou/m³.
- LOG Graspeel Norm 14 ou/m³.

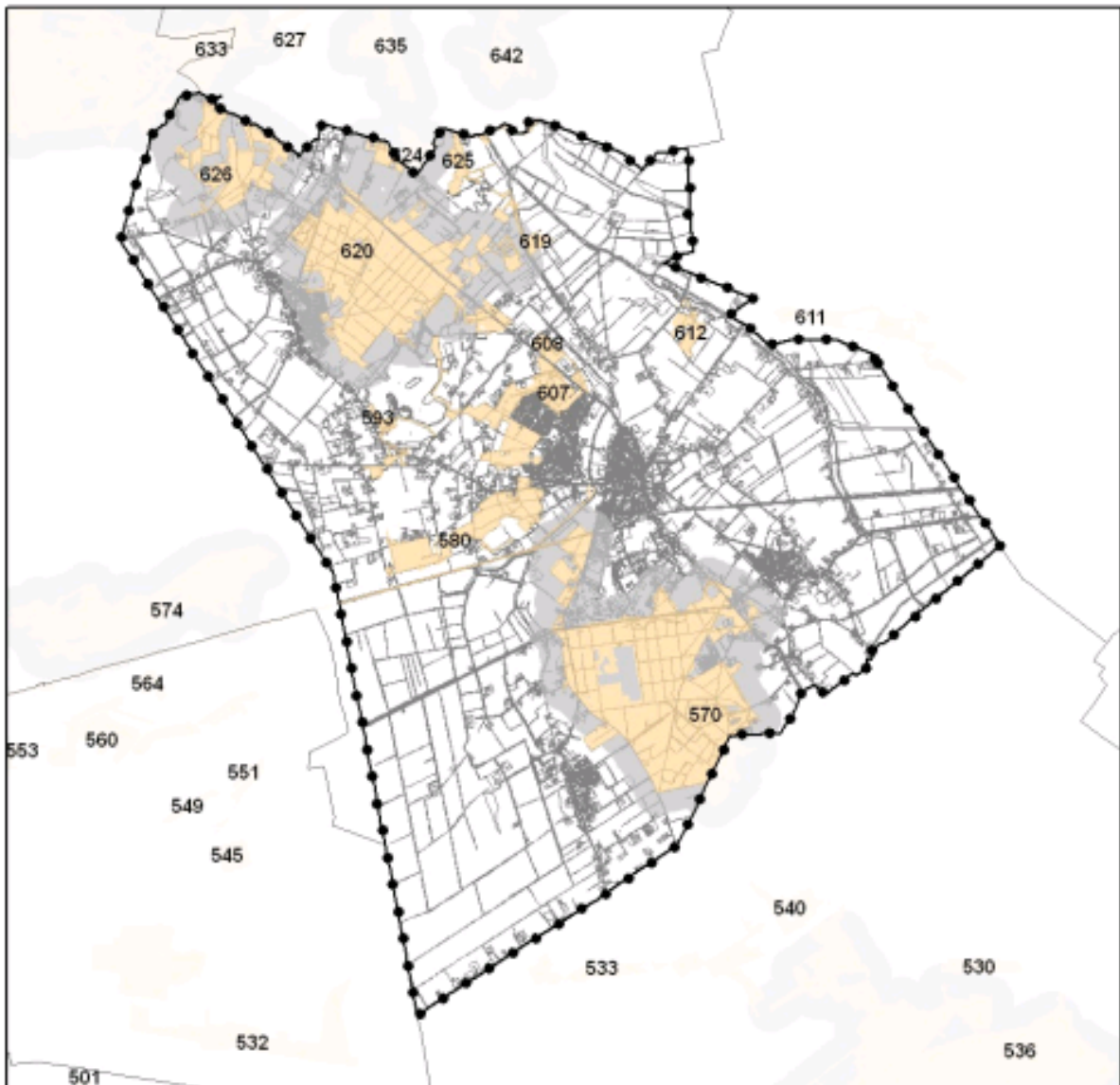
Kaart 4: Geurnormen uit de gemeentelijke Verordening geurhinder 2007

Wav , Besluit huisvesting en Actieplan Ammoniak en Veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij reguleert de emissie en daaraan gekoppelde depositie van ammoniak vanuit veehouderijen op bos en natuurgebieden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen bedrijven binnen en buiten 250 meter van zeer kwetsbare gebieden.

Het Besluit huisvesting bepaalt dat bestaande stallen van intensieve veehouderijen de komende jaren moeten worden aangepast, zodat de ammoniakemissie door toepassing van nieuwe, emissiearme stalsystemen afneemt.

Aanvankelijk zouden de eerste stallen uiterlijk 1 januari 2010 aangepast moeten zijn. Dit is niet mogelijk gebleken. Middels het Actieplan Ammoniak en Veehouderij is een fasering aangebracht op grond waarvan bedrijven de tijd krijgen om de komende jaren hun stallen aan te passen.

Kaart 5: Zeer kwetsbare gebieden in het kader van de Wav

Nb-wet en Verordening Stikstof en Natura 2000

De Natuurbeschermingswet heeft als doel de bescherming van kwetsbare natuurgebieden in Nederland, de zogenaamde Natura 2000 gebieden. Bij de bescherming kan gedacht worden aan het tegengaan van indirecte aantasting door (extra) verzuring en/of eutrofiering door ammoniakdepositie uit veehouderijen of vanuit het wegverkeer of de industrie, maar ook aan het tegengaan van directe aantasting of verstoring in een gebied. Indien aantasting niet is uit te sluiten dan dient een passende beoordeling voor de ontwikkeling in relatie tot een gebied en de hierin voorkomende soorten plaats te vinden.

Ter bescherming van Natura 2000 gebieden heeft de provincie Noord-Brabant de Verordening Stikstof en Natura 2000 vastgesteld. Hierin is onder andere bepaald dat in alle nieuwe en te renoveren stallen in de provincie extra emissiebeperkende maatregelen moeten worden toegepast. Mocht bij de ontwikkeling van een bedrijf dan toch nog sprake zijn van een toename van de ammoniakdepositie op een Natura 2000 gebied, dan mag deze ontwikkeling alleen plaatsvinden als elders een bedrijf stopt waardoor de ammoniakdepositie per saldo toch niet toeneemt. Dit noemt men het salderen en gebeurt vanuit een door de provincie beheerde depositiebank.

Uitvoering van de verordening zorgt ervoor dat er vanuit de veehouderij geen toename van depositie meer kan optreden op Natura 2000 gebieden en zal, door het stoppen van bedrijven en het toepassen van extra emissiebeperkende maatregelen, zelfs leiden tot een aanmerkelijke daling van de uitstoot en depositie van ammoniak.

IPPC-richtlijn

Deze richtlijn bepaalt dat bij grote bedrijven (in dit geval grote intensieve veehouderijen) extra emissiereducerende maatregelen moeten worden toegepast.

4. PLAN-MER

4.1 Algemeen

In het plan-MER wordt een vergelijking gemaakt tussen:

1. De huidige situatie in het buitengebied van de gemeente;
2. De autonome situatie (dit is de situatie die kan ontstaan als gevolg van het huidige Bestemmingsplan Buitengebied);
3. Het plan (dit is de situatie die kan ontstaan als gevolg van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied).

De huidige situatie en de autonome situatie hebben als doel om een referentie te dienen voor de ontwikkelingen die het nieuwe bestemmingsplan mogelijk maakt.

Aangezien de nieuwe Wro voor een Bestemmingsplan Buitengebied uitgaat van een doorlooptijd van 10 jaar, wordt in het kader van de plan-m.e.r. voor de autonome situatie en het plan ook uitgegaan van de situatie zoals die over circa 10 jaar kan optreden.

4.2 Eisen plan-MER

Aan een plan-m.e.r. worden eisen gesteld die zijn vastgelegd in artikel 7.10 lid 1 van de Wet milieubeheer. De volgende onderdelen zullen in het plan-MER worden behandeld:

1. Probleem en doelstelling (wat wordt beoogd?);
2. Beleidskader;
3. Voorgenomen initiatief en alternatieven, plus motivering keuze;
4. Overzicht eerdere plannen en gevolgen;
5. Huidige situatie en te verwachten autonome ontwikkelingen (referentie);
6. Gevolgen voor milieu door activiteit/initiatief;
7. Alternatieven;
8. Vergelijking huidige situatie, autonome ontwikkeling, initiatief en alternatieven;
9. Mitigerende en compenserende maatregelen;
10. Overzicht leemten kennis en informatie;
11. Monitoring en evaluatie;
12. Samenvatting.

4.3 Huidige situatie

Op grond van het huidige bestemmingsplan zijn in het buitengebied van de gemeente een groot aantal agrarische bouwblokken aanwezig. Dit zijn bouwblokken voor intensieve veehouderijen (overwegend varkens en kippen), grondgebonden veebedrijven (meestal melkkoeien) en overige agrarische bedrijven (bijvoorbeeld akker- en tuinbouw en kassen). Deze bedrijven zorgen in de huidige situatie voor een bepaalde belasting naar de omgeving. Deze wordt in beeld gebracht.

4.4 Autonome situatie

Bij de autonome ontwikkeling van het buitengebied voor de gemeente wordt uitgegaan van de ontwikkelingsmogelijkheden die voor de huidige veehouderijlocaties in het vigerende Bestemmingsplan Buitengebied gelden. Hierbij gelden een aantal randvoorwaarden die in het hoofdstuk "Detailniveau" aan de orde komen.

De autonome ontwikkeling, waarbij rekening wordt gehouden met de hiervoor aangehaalde randvoorwaarden, kan voor een bepaalde belasting naar de omgeving zorgen. Deze wordt in beeld gebracht.

4.5 Plan

In het voorontwerp van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied worden veel veehouderijlocaties die niet meer als zodanig in gebruik zijn geschrapt. Dit resulteert in aanmerkelijk minder veehouderijlocaties in het buitengebied van de gemeente. Voor de resterende bedrijven gelden dezelfde randvoorwaarden als voor de autonome ontwikkeling en die in het hoofdstuk Detailniveau worden aangehaald.

Hier vanuit gaande kan het plan voor een bepaalde belasting naar de omgeving zorgen. Deze wordt in beeld gebracht.

4.6 Alternatieven

Algemeen

In een plan-MER worden ook redelijke alternatieven op het plan onderzocht. De alternatieven moeten de besluitvorming ondersteunen en de beschikbare ontwikkelingsmogelijkheden zo volledig mogelijk in beeld brengen. De alternatieven worden met elkaar vergeleken op de verschillende aspecten. De gedetailleerdheid hangt af van het belang van het aspect.

Er is gekozen voor twee uit te werken alternatieven. Een Meest Milieuvriendelijk Alternatief (MMA) is in het kader van een plan-MER niet verplicht. Het hierna benoemde alternatief A komt echter dicht in de buurt van een MMA. Een nog verdere aanscherping van de mogelijkheden zou betekenen dat de bestaande rechten van intensieve veehouderijen worden aangetast. Dit is vanuit rechtszekerheid niet wenselijk.

Alternatief A: Voor alle veehouderijen in verwevingsgebied geldt huidig bouwblok als maximum

Het voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied gaat uit van bouwblokken voor intensieve veehouderijen in verwevingsgebied die, mits ze als een duurzame locatie worden beschouwd, middels een wijzigingsbevoegdheid kunnen worden uitgebreid naar maximaal 1,5 ha. Ook bouwblokken voor niet intensieve bedrijven kunnen op grond van het voorontwerp bestemmingsplan worden vergroot. Hiervoor geldt een maximum van 2,5 ha.

Als eerste alternatief wordt in het plan-MER onderzocht wat de gevolgen zijn, als voor alle bouwblokken voor veehouderijen in het verwevingsgebied geldt dat deze niet meer mogen worden vergroot. Veehouderijen hebben dus dan alleen nog de mogelijkheid om op dit moment nog niet gebruikte ruimte binnen het bouwblok te bebouwen. Verder wordt in het bestemmingsplan geen wijzigingsbevoegdheid opgenomen om bouwblokken van burgers of niet intensieve agrarische bedrijven (bijvoorbeeld melkveebedrijven) om te kunnen schakelen naar intensieve veehouderij.

Als uitgegaan wordt van deze alternatieve invulling van het bestemmingsplan, dan kan dit een bepaalde belasting naar de omgeving opleveren. Deze wordt in beeld gebracht.

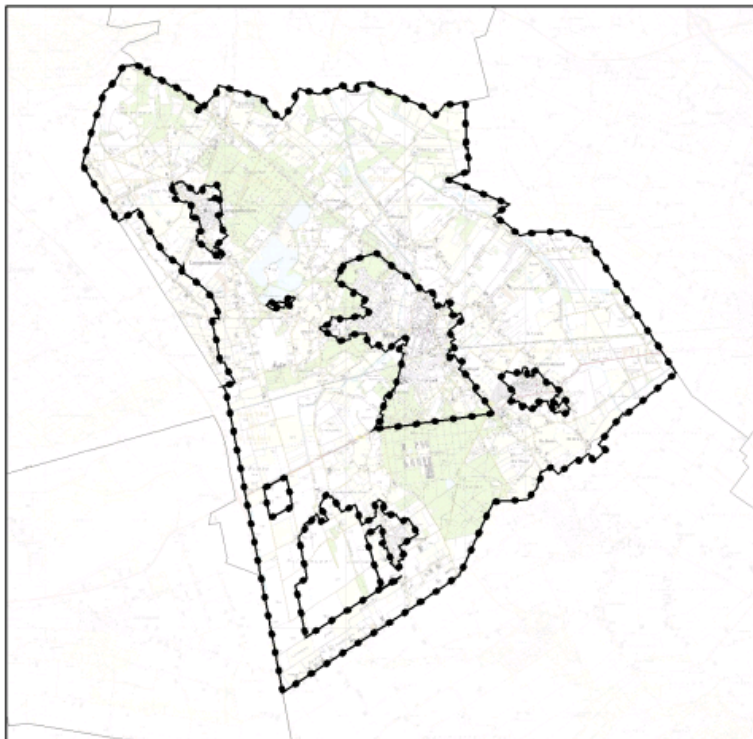
Alternatief B: Alle intensieve veehouderijen in verwevingsgebied direct naar 1,5 ha

Als tweede alternatief wordt in het plan-MER onderzocht wat de gevolgen zijn als alle bouwblokken voor intensieve veehouderijen in het verwevingsgebied als duurzaam worden beschouwd en in het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied direct zouden worden vergroot naar 1,5 ha. Daarbovenop wordt er vanuit gegaan dat voor 10% van de niet intensieve agrarische bouwblokken gebruik gemaakt wordt van de mogelijkheid om de locatie om te schakelen naar IV. Dit laatste dient dan te gebeuren middels een in het voorontwerp bestemmingsplan opgenomen wijzigingsbevoegdheid. Tot slot wordt er vanuit gegaan dat alle niet intensieve bouwblokken voor melkveebedrijven doorgroeien naar een omvang van 2,5 ha. Als uitgegaan wordt van deze alternatieve invulling van het bestemmingsplan, dan kan dit een bepaalde belasting naar de omgeving opleveren. Deze wordt in beeld gebracht.

5. REIKWIJDTE

5.1 Begrenzing plangebied

Het plangebied van het Bestemmingsplan Buitengebied en daarom ook het plan-MER betreft het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert, dus exclusief kernen en industrieterreinen. Verder zijn uitgezonderd het LOG Graspeel op de grens van de gemeente Mill en Sint Hubert en de gemeente Landerd, de geplande golfbaan binnen het landgoed Princepeel (zuidwestelijke gedeelte van de gemeente), de mestverwerkinginstallatie aan de Volkelseweg (eveneens gelegen binnen landgoed Princepeel) en de locatie Thijssen aan de Langenboomseweg. Voor het LOG, de golfbaan, de mestverwerkinginstallatie en de locatie Thijssen zijn of worden afzonderlijke bestemmingsplannen opgesteld. Zo nodig is of wordt ook voor deze plannen een m.e.r. doorlopen.

Kaart 6: Begrenzing Bestemmingsplan Buitengebied

De effecten van de ontwikkelingen in het plangebied kunnen verder gaan dan alleen het buitengebied van de gemeente. Daarom wordt uitgegaan van een groter onderzoeksgebied, dat per milieuaspect kan verschillen en eventueel gemeente - of zelfs provincie overschrijdend kan zijn.

Onderzoeksgebied overwegend binnen gemeentegrenzen:

- Geluid;
- Water;
- Bodem;
- Bos- en natuurgebieden gelegen binnen de gemeente;
- Archeologie en cultuurhistorie.

Onderzoeksgebied gemeentegrens overschrijdend:

- Geur;
- Fijn stof;
- Volksgezondheid;
- Verkeer en infrastructuur.

Onderzoeksgebied dat tot over de provinciegrens kan reiken:

- Ammoniak;

Zo worden voor de aspecten geur en fijn stof de gevolgen voor de vier kernen binnen de gemeente ook uitdrukkelijk mee beoordeeld. En om geur vanuit omliggende gemeenten adequaat mee te nemen worden bij de geurbronnen ook intensieve veehouderijen binnen 2 km rond de gemeentegrenzen meegerekend. Dit laatste is conform de gebiedsvisie die ten grondslag heeft gelegen aan de gemeentelijke geurverordening.

Binnen de gemeente zijn geen Natura 2000-gebieden gelegen. De gebieden liggen allen op grote afstand, waarvan enkele in de provincies Limburg en Gelderland. Deze gebieden kunnen echter relevant zijn voor de beoordeling van de gevolgen van de ammoniakdepositie vanuit de gemeente Mill en Sint Hubert.

5.2 Wat is plan-m.e.r. plichtig en waarom?

Zoals eerder aangehaald, vloeit de verplichting om een plan-MER op te stellen voort uit het feit dat ook het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied het kader vormt voor toekomstige besluit-m.e.r. plichtige of besluit-m.e.r. beoordelingsplichtige activiteiten van intensieve veehouderijen.

Categorie 14 uit bijlage C van het “Besluit van 21 februari 2011 tot wijziging van het Besluit milieueffectenrapportage en het Besluit omgevingsrecht (reparatie en modernisering milieueffectenrapportage)”, bepaalt dat de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens is aangewezen als m.e.r.-plichtige activiteit, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan :

- 85.000 mesthoenders, of
- 60.000 hennen, of
- 3.000 mestvarkens, of
- 900 zeugen.

Volgens categorie 14 van bijlage D van hetzelfde besluit is de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van dieren aangewezen als m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteit, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan:

- 40.000 stuks pluimvee,
- 2.000 mestvarkens, of
- 750 zeugen, of
- 2.700 gespeende biggen, of
- 5.000 pelsdieren (fokteven), of
- 1.000 voedsters (konijnen), of
- 6.000 vlees- of opfokkonijnen, of
- 200 melk-, kalf- of zoogkoeien, of
- 340 stuks vrouwelijk jongvee (rundvee), of
- 340 melk-, kalf- of zoogkoeien, of vrouwelijk jongvee, of
- 1.200 vleesrunderen;
- 2.000 schapen of geiten, of
- 100 paarden, of
- 1.000 struisvogels.

Ook bij projecten die genoemd worden in bijlage D, maar die een kleinere omvang hebben, moet op grond van het nieuwe Besluit m.e.r. per geval worden bekeken of een milieueffectrapportage (m.e.r.) nodig is. De drempelwaarden alleen zijn hierin niet leidend. Het aangepaste Besluit is hiermee in lijn gebracht met een uitspraak van het Europees Hof in 2009. Daarin oordeelde het Hof dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om te beoordelen of een project wel of niet m.e.r.-plichtig is. Niet alleen grote, maar ook kleine projecten kunnen schade toebrengen aan het milieu. Gemeenten en provincies moeten daar dus goed naar kijken in hun beoordeling en de eventuele keuze motiveren om geen m.e.r. te laten uitvoeren voor een activiteit die onder de drempelwaarde ligt.

Aan de Volkelseweg is een mestverwerkinginstallatie aanwezig. Voor deze installatie zijn eerder m.e.r.-procedures doorlopen. De locatie valt buiten het Bestemmingsplan Buitengebied.

Een wijzigingsbevoegdheid in het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied maakt mestbewerking of mestverwerking op bedrijfsniveau mogelijk. In dit geval betreft het mest afkomstig van de eigen veehouderij die op locatie, binnen het bouwblok wordt bewerkt of verwerkt.

In het nieuwe Besluit m.e.r. zijn mestbe- en verwerkingsactiviteiten niet meer MER-(beoordeling)plichtig.

Tot slot kunnen binnen een agrarisch bouwblok, middels een wijzigingsbevoegdheid, twee windmolens worden gerealiseerd. Het betreft windmolens met een maximale ashoogte van 15 meter boven maaiveld en een maximale bladhoogte van 20 meter boven maaiveld. Het gezamenlijk vermogen hiervan blijft ruim onder de grenzen van de MER-beoordelingplicht uit categorie D.22.2 van het nieuwe Besluit m.e.r.

Uit het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied komen geen andere activiteiten naar voren die MER-plichtig of MER-beoordelingplichtig zijn.

Vanwege het vorenstaande dient het plan-MER zich met name te richten op de mogelijke gevolgen van de veehouderij in de gemeente. Dit resulteert in een focus op de onderwerpen geur, ammoniak, fijn stof en volksgezondheid in relatie tot de (intensieve) veehouderij.

6. DETAILNIVEAU

6.1 Beschrijving detailniveau van onderzoek en beschrijving milieuaspecten

Hierna wordt kort ingegaan op de (milieu)aspecten die in de plan-m.e.r. aan de orde komen:

Geur

Vanaf 1 januari 2007 vormt de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) het toetsingskader als het gaat om geurhinder vanuit veehouderijbedrijven. Voor de gemeente Mill en Sint Hubert is door het RMB een geurgebiedsvisie opgesteld. De visie is vertaald naar een “Verordening geurhinder en veehouderij”. De gebiedsvisie en geurverordening zijn tot stand gekomen op basis van een beoordeling op grond van V-stacks gebied. De geurnormen zijn dus al tot stand gekomen op basis van een gezamenlijke beoordeling van alle bedrijven in de gemeente. Bij het aspect geur wordt in het plan-MER nadrukkelijk teruggevallen op de gemeentelijke geurverordening in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij. In de gebiedsvisie die hieraan is voorafgegaan, heeft een uitvoerige afweging plaatsgevonden wat binnen de gemeente qua geur als acceptabel wordt beschouwd, hierbij rekening houdende met de belangen van burgers en agrariërs. Dit heeft tot de volgende normering geleid:

- Bebouwde kom Mill Norm 2 ou/m³;
- Bebouwde kom andere 3 kernen Norm 3 ou/m³;
- Buitengebied Norm 12 ou/m³.
- LOG Graspeel Norm 14 ou/m³;

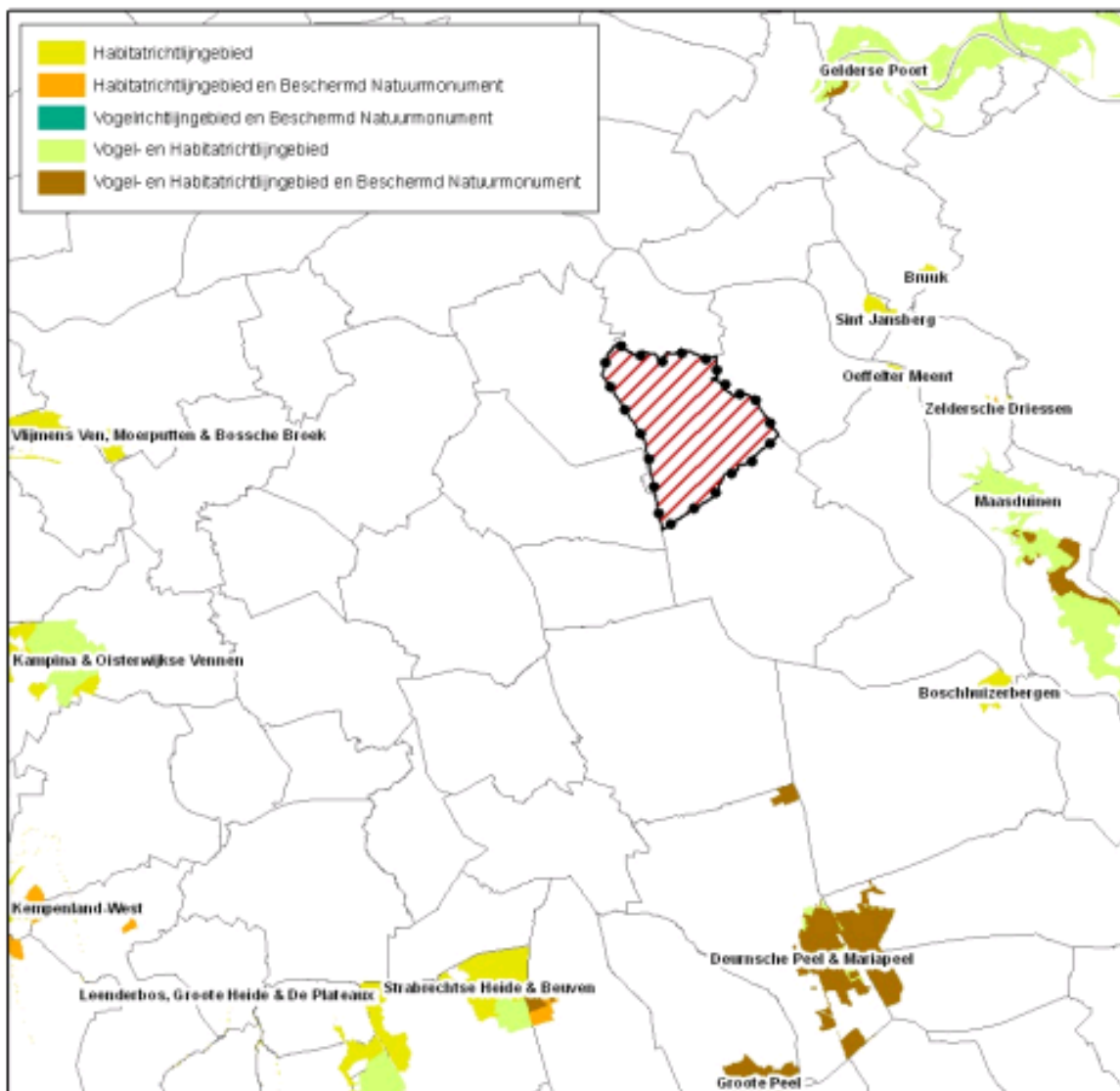
De ontwikkelingen die op grond van het nieuwe bestemmingsplan eventueel mogelijk worden gemaakt, zullen moeten voldoen aan bovenstaande normering uit de geurverordening. Verder zijn hierbij de gezamenlijke gevolgen van meerdere veehouderijen samen van belang.

Ammoniak

Voor wat betreft het aspect ammoniak wordt aandacht besteed aan de gezamenlijke gevolgen van de ontwikkelingen die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt. Hierbij zijn in eerste instantie de bos-en natuurgebieden in en direct rond de gemeente van belang, die in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) zijn aangemerkt als zeer kwetsbaar.

Binnen de gemeente zijn geen gebieden gelegen die beschermd worden op grond van de Natuurbeschermingswet. Op enige afstand van de gemeentegrenzen, deels in Limburg en Gelderland, liggen wel een aantal Natura 2000-gebieden. Het betreft de volgende gebieden (met tussen haakjes de kortste afstand vanaf de gemeentegrens tot deze gebieden):

- Oeffeltermoent, gemeente Boxmeer (7,0 km);
- Bruuk, gemeente Groesbeek, provincie Gelderland (11,2 km)
- Sint Jansberg, gemeenten Mook en Genneep, provincie Limburg (7,8 km);
- Zeldersche Driessen, gemeente Genneep, provincie Limburg (11,8 km);
- Maasduinen, gemeenten Genneep, Bergen en Venlo, provincie Limburg 10,4 km);
- Boschhuizerbergen, gemeente Venray, provincie Limburg (18,0 km);
- Bult, onderdeel Deurnesepeel en Mariapeel, gemeente Deurne (16,0 km);
- Deurnesepeel en Mariapeel, gemeenten Deurne en Horst (Limburg), (22,6 km)
- Strabrechtse Heide en Beuven, gemeenten Heeze-Leende, Someren en Geldrop-Mierlo, (24,6 km);
- Kampina & Oisterwijkse bossen en vennen, gemeenten Boxtel, Oirschot, Oisterwijk en Tilburg (32,0 km);
- Vlijmens ven, Moerputten & Bossche Broek, gemeenten Heusden, Den Bosch en Vught (27,0 km).

Kaart 7: Natura 2000-gebieden rond de gemeente Mill en Sint Hubert

De bescherming van deze Natura 2000-gebieden vindt plaats op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Op grond van de Crisis- en Herstelwet 2010 (CHW) wordt voor de stikstofdepositie op deze gebieden het bestaand gebruik wettelijk geregeld. Als peildatum is hiervoor 7 december 2004 opgenomen. Tegelijk is de CHW geregeld dat de vergunningplicht vervalt als het depositieniveau per saldo gelijk is aan of lager dan die op de peildatum. De CHW is op 31 maart 2010 aangenomen door de Tweede Kamer en sindsdien zijn de hiervoor aangehaalde regelingen onderdeel geworden van de Natuurbeschermingswet. In de CHW is ook opgenomen dat de provincie een verordening mag opstellen met maatregelen om de stikstofdepositie te beperken. Dit heeft in de provincie Noord-Brabant geleid tot de Verordening Stikstof en Natura 2000.

Op grond van de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 gelden extra emissie beperkende verplichtingen voor nieuwe stallen en een salderingsplicht bij een toename van de ammoniakdepositie op natuurgebieden. Hierdoor kan er per saldo geen sprake meer zijn van een toename van de ammoniakdepositie op natuurgebieden, terwijl in veel gevallen er zelfs een afname zal optreden door de zogenaamde BBT++ maatregelen bij nieuwe stallen. BBT++ maatregelen zijn emissie beperkende maatregelen die verder gaan dan de Best Beschikbare technieken (BBT) die op grond van het Besluit Huisvesting Ammoniak minimaal verplicht worden gesteld.

De systematiek heeft ook een positief effect op de depositie van EHS gebieden die in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij worden beschermd.

Resumerend kan dus worden gesteld dat per saldo de ammoniakemissie en depositie vanuit de veehouderijen opgenomen in het Bestemmingsplan Buitengebied niet kan toenemen, tenzij gebruik wordt gemaakt van saldering middels ammoniak van elders gestopte bedrijven. Een voortoets, met hierin opgenomen een uitgebreide ammoniakbeoordeling voor de Natura 2000-gebieden, kan derhalve achterwege blijven.

Fijn stof

In mei 2010 is de Handreiking fijn stof en veehouderijen vastgesteld. Bij de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning voor een veehouderij moet de emissie van fijn stof getoetst worden aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Dit staat in artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Een vergunning voor een oprichting of uitbreiding van een veehouderij kan in principe verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan kan de vergunning alleen verleend worden indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekenende mate verslechtert.

Voor fijn stof gelden de volgende normen:

- Een jaargemiddelde concentratie fijn stof van maximaal 40 ug/m³;
- Een daggemiddelde concentratie fijn stof van 50 ug/m³, die maximaal 35 dagen per jaar mag worden overschreden.

Via een apart traject (zogenaamde inzoomactie) in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) worden fijn stof knelpunten bij veehouderijen opgelost. De knelpunten liggen volledig bij (grotere) pluimveebedrijven. Het pluimvee heeft verhoudingsgewijs namelijk een grotere fijn stof emissie dan andere diersoorten. De bedoeling is dat er in 2011 geen overschrijdingen meer van de grenswaarden bij veehouderijen voorkomen.

De mogelijke ontwikkelingen in de gemeente worden getoetst aan de handreiking en het NSL.

Volksgezondheid

Momenteel loopt landelijk onderzoek naar de relatie tussen volksgezondheid en de intensieve veehouderij. Op basis van de in 2011 te verwachten eerste resultaten wordt, in samenwerking met de GGD Hart voor Brabant, het gezondheidsrisico van de ontwikkelingen die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt, zo goed mogelijk in beeld gebracht.

Bij de GGD wordt concreet gevraagd om advies uit te brengen over de consequenties die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied, de huidige situatie, de autonome variant en de twee in deze notitie aangehaalde alternatieven, kunnen hebben op het gebied van volksgezondheid:

- Zijn er (extra) risico's voor de volksgezondheid te verwachten?
- Zo ja, welke en in hoeverre zijn deze middels het stellen van voorwaarden te ondervangen of redenen om het bestemmingsplan bij te stellen?

Geluid

Het geluid vanuit de agrarische bedrijven en het geluid dat verband houdt met de aan- en afvoerbewegingen naar de bedrijven wordt indicatief beoordeeld. Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Verkeer/Infrastructuur

Beoordeeld wordt in hoeverre het valt te verwachten dat verkeer samenhangende met de mogelijke ontwikkelingen van veehouderij of andere bedrijvigheden in het buitengebied hinder of gevaar oplevert. Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Water

De gevolgen voor het aspect water worden inzichtelijk gemaakt middels een globale watertoets. Hierin komen onder andere zaken aan de orde als het hydrologisch neutraal bouwen, alsmede infiltratie, buffering en berging van water. Het waterschap Aa en Maas wordt hierin uitdrukkelijk betrokken. Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Bodem

Omdat de ontwikkeling van de veehouderij weinig gevolgen heeft voor kwaliteit van de bodem, zal op het aspect bodem slechts kort worden ingegaan. Op individueel niveau komt bodem bij de individuele vergunningverlening aan de orde. Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Externe veiligheid

Op 27 oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het besluit heeft tot doel de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld door activiteiten met gevaarlijke stoffen te beperken. Er wordt getoetst of het Besluit nog beperkingen oplevert dan wel dat anderszins hiermee rekening gehouden moet worden. Aandacht wordt besteed aan de volgende zaken:

- Moleman Terugwinning in het buitengebied van Sint Hubert: Chemicaliënopslag;
- Tankstation Hopmans in het buitengebied van Langenboom: LPG –opslag;
- Enkele veehouderijbedrijven met een propaantank van 13 m³ of meer inhoud;
- Ondergrondse aardgasleiding die door de gemeente loopt;
- Veiligheidscontouren van Vliegveld Volkel in buurgemeente Uden;
- Vervoer gevaarlijke stoffen.

Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Bos- en natuurgebieden gelegen binnen de gemeente

Op bossen en andere natuurgebieden binnen de gemeente vindt een globale toets plaats van de effecten van de ammoniakdepositie. Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

Natuurbeschermingswetgebieden gelegen buiten de gemeente

Deze gebieden (ook wel Natura 2000-gebieden genoemd) liggen allen op grote afstand van de gemeentegrenzen en worden voor wat betreft stikstof en ammoniak beschermd middels de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 (zie hiervoor het aspect ammoniak). Door de grote afstand tot de gebieden is ook directe aantasting of verstoring niet aan de orde. Hierbij kan gedacht worden aan zaken als verdroging en verstoring door geluid of licht.

Aangezien er geen significant negatieve effecten op de instandhoudingdoelstellingen van de betreffende Natura 2000-gebieden zijn te verwachten, vindt geen Voortoets Natuurbeschermingswet plaats.

Archeologie en cultuurhistorie

Beoordeeld wordt of door ontwikkelingen in het buitengebied eventueel archeologische aspecten of cultuurhistorisch waardevolle onderdelen mogelijk zouden worden verstoord. Momenteel wordt in opdracht van de gemeente gewerkt aan een Archeologische waardenkaart (AWK) en een Cultuurhistorische waardenkaart (CWK). Het is niet de verwachting dat dit aspect een dusdanige rol zal spelen in de plan-m.e.r. dat dit tot aanpassingen in het bestemmingsplan leidt.

6.2 Uitgangspunten voor de autonome situatie

Bij de autonome ontwikkeling van het buitengebied voor de gemeente wordt uitgegaan van de ontwikkelingsmogelijkheden die voor de huidige veehouderijlocaties in het vigerende Bestemmingsplan Buitengebied gelden. Hierbij gelden een aantal randvoorwaarden:

- De algemeen vastgestelde en verwachte ontwikkelingen in de intensieve veehouderij en de overige veehouderij => Schaalvergroting: Minder bedrijven, maar meer dieren per bedrijf. Globaal mag worden verwacht dat het totaal aantal dieren ongeveer gelijk blijft, mede in verband met het herintroduceren van de compartimentering van de productierechten uit de Meststoffenwet (niet meer dieren of dierrechten vanuit de rest van Nederland naar het gebied Zuidoost Nederland);
- De Wet geurhinder en Veehouderij (Wgv) en de hierop gebaseerde gemeentelijke geurverordening maakt op verschillende locaties in het buitengebied uitbreiding van veehouderijen mogelijk. In de geurverordening is gezocht naar een afweging van de belangen van burgers en veehouderijen. In de gebiedsvisie die ten grondslag heeft gelegen aan de geurverordening zijn de gevolgen beoordeeld van min of meer maximale ontwikkelingsmogelijkheden op alle intensieve veehouderijlocaties in de gemeente. Bij het tot stand komen van de geurverordening is beoordeeld dat op grond van de gestelde geurnormering de geursituatie in de gemeente acceptabel blijft;
- Door het Besluit Huisvesting en het Actieplan Ammoniak en Veehouderij moeten komende jaren alle varkens- en pluimveebedrijven emissiebekerkende maatregelen doorvoeren die op bedrijfsniveau voldoen aan de norm Best Beschikbare Techniek (BBT). Dit heeft een algehele afname van de ammoniakemissie en depositie tot gevolg;
- Op grond van de provinciale Verordening Ruimte zijn voor intensieve veehouderijen de ontwikkelingsmogelijkheden aanzienlijk ingeperkt. Voor extensiveringsgebied geldt een zogenaamd slot op de muur (dus geen uitbreiding meer ten opzichte van nu aanwezige stallen), voor verwevingsgebied geldt een maximum van 1,5 ha bouwblok (op een duurzame locatie) en voor een LOG geldt dit maximum ook met een mogelijkheid tot verruiming tot 2,5 ha. Binnen het bouwblok moet ook nog minimaal 10 respectievelijk 15% gebruikt worden voor landschappelijke inpassing en er mogen niet meerdere bouwlagen aanwezig zijn.

- Op grond van de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 mag er vanuit de veehouderij in Noord-Brabant geen toename plaatsvinden van de ammoniakdepositie op Natura 2000 gebieden. Daarvoor moeten alle nieuwe stallen worden voorzien van stalsystemen die een verdergaande emissiereductie bewerkstelligen (het zogenaamde BBT ++). Mocht er bij de ontwikkeling van een veehouderij dan toch nog sprake zijn van een toename van de ammoniakdepositie, dan mag dit alleen plaatsvinden als door saldering elders (bij een stoppende veehouderij) een minimaal gelijke hoeveelheid ammoniakdepositie wordt weggenomen. Dit zal leiden tot een vergaande afname van de ammoniakemissie en depositie. Omdat de verordening er voor zorgt dat er geen toename kan plaatsvinden van ammoniakdepositie op Natura 2000 gebieden, is een passende beoordeling niet aan de orde;
- Mogelijkheden in huidige BP: Het huidige Bestemmingsplan Buitengebied maakt geen onderscheid in intensieve veehouderij en grondgebonden veehouderij. Omschakeling is aldus vanuit ruimtelijke ordening oogpunt zonder beperkingen mogelijk.
- Op basis van de landelijke verwachtingen en de in het kader van het Besluit Huisvesting ingediende bedrijfsontwikkelingsplannen (BOP) worden aannames gedaan. Vooralsnog wordt voor de autonome situatie uitgegaan van een aanname dat geen omschakeling plaatsvindt van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij, dan wel dat een eventuele omschakeling wegvalt tegen een omgekeerde omschakeling van intensieve veehouderij naar grondgebonden veehouderij. Voor de bestaande veehouderijen wordt er voorlopig van uitgegaan dat 10% van de aanwezige intensieve veehouderijen doorontwikkelt naar een bouwblok van 1,5 ha en eveneens 10% van de melkrundveehouderijen ontwikkelt naar een bouwblok van 2,5 ha. De overige bedrijven behouden hun huidige omvang. In het plan-MER zal dit nader worden uitgewerkt en wordt een onderbouwde aanname gedaan.

6.3 Uitgangspunten voor het plan

In het nieuwe Bestemmingsplan buitengebied wordt onderscheid gemaakt in de volgende agrarische bouwblokken:

- Bouwblok voor een intensieve veehouderij;
- Bouwblok voor een grondgebonden agrarisch bedrijf (al dan niet met dieren);
- Bouwblok voor een intensieve kwekerij;
- Bouwblok voor een glastuinbouwbedrijf.

Het reconstructieplan Peel en Maas en de Verordening Ruimte maken omschakeling en hervestiging van burger of van de hiervoor genoemde drie laatste bestemmingen naar intensieve veehouderij in het verwevingsgebied mogelijk. Voorwaarde is dat de ontwikkeling en locatie als duurzaam worden beoordeeld. Het voorontwerp bestemmingsplan sluit omschakeling en hervestiging ook niet uit.

In het voorontwerp bestemmingsplan krijgen bedrijven in verwevingsgebied een bouwblok dat over het algemeen overeenkomt met het bouwblok uit het vigerende bestemmingsplan. Het nieuwe bestemmingsplan maakt voor het verwevingsgebied geen rechtstreekse uitbreiding naar 1,5 ha mogelijk. Mits de ontwikkeling en locatie als duurzaam worden beoordeeld, kan in een latere fase het bouwblok middels een wijzigingsbevoegdheid worden uitgebreid naar 1,5 ha.

Daarom wordt voor het plan in eerste instantie uitgegaan van de ontwikkelingsmogelijkheden op grond van de bouwblokken zoals ze in het voorontwerp bestemmingsplan zijn opgenomen. Verder wordt op basis van de landelijke verwachtingen en de in het kader van het Besluit Huisvesting ingediende bedrijfsontwikkelingsplannen (BOP) aangenomen dat geen omschakeling plaatsvindt van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij, dan wel dat een eventuele omschakeling wegvalt tegen een omgekeerde omschakeling van intensieve veehouderij naar grondgebonden veehouderij. Voor de bestaande veehouderijen wordt er voorlopig van uitgegaan dat 10 % van de aanwezige intensieve veehouderijen doorontwikkelt naar een bouwblok van 1,5 ha en eveneens 10% van de melkrundveehouderijen ontwikkelt naar een bouwblok van 2,5 ha. De overige bedrijven behouden hun huidige omvang. Verder gelden dezelfde uitgangspunten als hiervoor in de autonome situatie zijn opgenomen. In het plan-MER zal dit nader worden uitgewerkt en wordt een onderbouwde aanname gedaan.

Voor de duidelijkheid: Het LOG Graspeel valt buiten het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied.

6.4 Uitgangspunten voor de alternatieven

Alternatief A

In dit alternatief geldt voor alle bouwblokken dat ze hun huidige omvang behouden. Intensieve veehouderijen in het verwevingsgebied mogen dus niet worden vergroot naar het maximum van 1,5 ha uit de provinciale Verordening Ruimte. En niet intensieve agrarische bouwblokken kunnen niet omschakelen naar intensieve veehouderij en worden ook niet vergroot.

Alternatief B

In dit alternatief geldt dat alle bouwblokken van intensieve veehouderijen in het verwevingsgebied als duurzaam worden beschouwd en in het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied direct zouden worden vergroot naar 1,5 ha. Daarbovenop wordt er vanuit gegaan dat voor 10% van de niet intensieve agrarische bouwblokken gebruik gemaakt wordt van de mogelijkheid om de locatie om te schakelen naar intensieve veehouderij. Dit laatste dient dan te gebeuren middels een in het voorontwerp bestemmingsplan opgenomen wijzigingsbevoegdheid. Tot slot wordt er vanuit gegaan dat alle niet intensieve bouwblokken met melkveebedrijven doorgroeien naar een omvang van 2,5 ha.

Voor het overige gelden dezelfde uitgangspunten als hiervoor in de autonome situatie zijn opgenomen.

7. PROCEDURE EN PLANNING

7.1 Procedure plan-m.e.r.

Procedurestappen plan-m.e.r.

Algemeen gelden de volgende stappen voor een plan-m.e.r.:

1. Openbare kennisgeving van het voornemen om een plan-m.e.r. te doorlopen;
2. Opstellen Notitie Reikwijdte en Detailniveau;
3. Raadplegen belanghebbende bestuursorganen en adviseurs;
4. Opstellen plan-MER;
5. Ter inzage legging ontwerp (bestemmings)plan en plan-MER, met consultatie Cie m.e.r.;
6. Verwerken gevolgen uit plan-MER in (bestemmings)plan (motivering bij besluitvorming);
7. Bekendmaking (bestemmings)plan;
8. Evaluatie en monitoring effecten na realisatie (bestemmings)plan.

Omdat de plan-m.e.r. bedoeld is om de mogelijke gevolgen van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied in beeld te brengen, vindt er een duidelijke koppeling plaats van de plan-m.e.r. procedure en de procedure om tot een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied te komen.

Deze Notitie Reikwijdte en Detailniveau is gebaseerd op het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied 2011, alsmede de hieraan ten grondslag gelegen Nota van Uitgangspunten Bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert uit 2009 en de hierbij behorende Notitie Gevolgen Verordening Ruimte uit 2010. De notitie wordt gezamenlijk ter inzage gelegd met het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Reacties op het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau worden meegenomen in het plan-MER en het Ontwerp Bestemmingsplan Buitengebied.

7.2 Publicatie en raadpleging

Door de gemeente Mill & Sint Hubert is van het voornemen om een plan-m.e.r. te doorlopen een openbare kennisgeving gepubliceerd in De Koerier d.d. 3 mei 2011.

Onderhavige Notitie Reikwijdte en Detailniveau is hierbij ook openbaar gemaakt en kan door geïnteresseerden worden ingezien. Verder zijn door de gemeente de belanghebbende bestuursorganen en adviseurs geraadpleegd middels toezending van deze Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Dit betreffen:

- De Commissie voor de Milieueffectenrapportage;
- De provincie Noord-Brabant;
- Omliggende gemeenten Landerd, Grave, Cuijk, Sint Anthonis en Uden;
- Waterschap Aa en Maas;
- ZLTO;
- Brabantse Milieufederatie en Milieuvereniging Land van Cuijk;
- Ministeries van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) en van Infrastructuur en Milieu (I & M);
- De GGD Hart voor Brabant;
- Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten.

7.3 Inspraak

De gemeente heeft ervoor gekozen om de Notitie Reikwijdte en Detailniveau gelijktijdig met het Voorontwerp Bestemmingsplan ter inzage te leggen. Het voorontwerp en de notitie liggen met ingang van 15 juni 2011 gedurende zes weken voor iedereen ter inzage. Gedurende deze ter inzage legging kan iedereen bij voorkeur schriftelijk reageren op het voornemen om een plan-MER op te stellen en op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Schriftelijke reacties kunnen worden gericht aan:

Gemeente Mill en Sint Hubert
t.a.v. het college van Burgemeester en Wethouders
Postbus 39
5450 AA Mill

7.4 Globale planning vervolg

Zoals eerder aangegeven, vindt er een duidelijke koppeling plaats van de plan-m.e.r. en de procedure om tot een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied te komen. De planning voor de plan-m.e.r. wordt daarom ook duidelijk gekoppeld aan de procedure van het bestemmingsplan.

Onderhavige Notitie Reikwijdte en Detailniveau wordt gelijktijdig naar de belanghebbenden verstuurd met het publiceren van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Met de reacties die binnenkomen op het voorontwerp bestemmingsplan en de notitie wordt rekening gehouden bij het opstellen van respectievelijk het Ontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en het plan-MER. De reacties die hier nog weer op worden ingediend, worden zo nodig verwerkt in het definitieve Bestemmingsplan Buitengebied. Op deze manier krijgt het plan-MER een volwaardige plaats in de besluitvorming over het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied.